

Το ιστορικό της 25ης Μαρτίου

Η 25η Μαρτίου καθιερώθηκε ως ημέρα εθνικής παλιγγενεσίας και γιορτάστηκε για πρώτη φορά στην Αθήνα το 1838 χάρη στην επιμονή του τότε Δημάρχου της Αθήνας, Δημητρίου Καλλιφρονά, του επονομαζόμενου “φουστανελοφόρου”. Ο Δήμαρχος αυτός ήρθε σε ρήξη με την βαυαρική διοίκηση και συγκεκριμένα με το Υπουργείο Εσωτερικών το οποίο δεν επιθυμούσε έξοδα για γιορτές, με το σκεπτικό ότι, από την μια τα οικονομικά του Δήμου Αθηναίων ήταν πενιχρά και προορίζονταν για την αποπεράτωση του Πανεπιστημίου, και από την άλλη, μια τόσο λαμπρή γιορτή θα αποτελούσε πρόκληση για τους αγωνιστές που βρίσκονταν σε ένδεια.

Τελικά ο Καλλιφρονάς οργάνωσε μόνος του τον εορτασμό και εκ του αποτελέσματος κατάφερε να δώσει πανηγυρική ατμόσφαιρα, που ευχαρίστησε τους 17.000 Αθηναίους, οι οποίοι κατοικούσαν τότε στην πρωτεύουσα. Συγκεκριμένα σημαιοστόλισε την Αθήνα, καθάρισε τις λιγοστές πλατείες, και ανήμερα του Ευαγγελισμού, στις 8.00 ΠΜ οι Αθηναίοι ξύπνησαν με 21 κανονιοβολισμούς από τον Λυκαβηττό. Ακολούθησαν οι καμπάνες των εκκλησιών που χτυπούσαν πανηγυρικά.

Ήταν ημέρα Παρασκευή, που στις 9.00 ΠΜ της 25ης Μαρτίου 1838 (με το παλιό ημερολόγιο), εψάλη δοξολογία στον τότε Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Ειρήνης (στην οδό Αιόλου, κοντά στο Μοναστηράκι), στην οποία παραβρέθηκε και ο Όθωνας -για πρώτη και μοναδική φορά-, ντυμένος με την παραδοσιακή φουστανέλα. Το απόγευμα οργανώθηκε από τον Δήμο Αθηναίων χορός στην πλατεία των παλαιών ανακτόρων στον οποίο συμμετείχαν όλοι οι νέοι της πόλης ανεξάρτητα από την κοινωνική τους τάξη, και τους παρακολούθησαν πολλοί από τους αγωνιστές του 1821. Την ίδια νύχτα ο Καλλιφρονάς φωταγώγησε με λαδοφάναρα τους κεντρικούς δρόμους και την Ακρόπολη.

Τέλος, οι Αθηναίοι έμειναν αποσβολωμένοι από το υπερθέαμα, όταν αντίκρισαν στον Λυκαβηττό φαναράκια που τα κρατούσαν νεολαίοι της εποχής και σχημάτιζαν ένα τεράστιο φωτεινό σταυρό με τις λέξεις «*Εν τούτω Νίκα*».

Έκτοτε η 25η Μαρτίου καθιερώθηκε ως εθνική εορτή.